

В 1 розділі Євангелія від Івана ми можемо прочитати такі надзвичайні і дивні слова: “А з Його повноти ми одержали всі, а то благодать на благодать. Закон бо через Мойсея був даний, а благодать та правда з'явилися через Ісуса Христа.” Давайте пороздумуємо над цими простими, відомими та, на перший погляд, цілком зрозумілими словами: з Його повноти ми одержали всі, благодать на благодать. Давайте, все ж таки, зупинимось над цими, такими зрозумілими, словами, вникнемо у них і заглибимось.

А для наших подальших роздумів хочу привести слова з послання Петра: “Бо час уже суд розпочати від Божого дому; а коли він почнеться перше з нас, то який кінець тих, хто противиться Божій Євангелії? А коли праведний ледве спасеться, то безбожний та грішний де зможе з'явитись? Я коротко вам написав через Силуяна, як гадаю вірного брата. Закликаю та свідчу, **що це Божа благодать правдива** , що ви в ній стоїте.” Так

написав Петро: це Божа благодать правдива! А що ж, на погляд апостола, є цією правдивою благодаттю? -

Час уже суд розпочати від Божого дому

!!!

Виявляється, що Петро під цією правдивою благодаттю розуміє – суд! Суд, який в першу чергу звершується серед нас, у нашому житті. Якщо, звичайно, ми відносимось до того Божого дому, про який писав Петро. Бо забуваючи це, ми прагнемо донести ці суди до інших, до тих людей, які в світі. Але своє послання Петро писав не до людей в світі, а до тих які складають Дім Божий: благодать серед вас звершується, суд починається у вашому домі. Господь в першу чергу судить ваше життя! Як ви можете навчити інших бути правдивими, якщо самі неправдиві? Як ви можете навчити інших чоловіків любити своїх жінок, якщо

ви свою власну жінку не любите і не можете терпіти?
І тому, Господь в першу чергу суд свій звершує у
Своєму Домі! Дім же Його ми.

А коли цей суд почнеться перше з нас, то який
кінець тих, хто противиться Божій Євангелії?

Це справжня благодать, на погляд Петра, коли
люди розсуджують, наскільки їм треба бути
чистими. Це та благодать, яка побуджує нас до
подальшого очищення, до подальшого освячення,
до подальшого духовного зростання, пошуку,
близькості з Богом.

Людина постійно живе цією благодаттю, яка
не дозволяє залишатись байдужою до дому
Господнього. Не тією благодаттю, яка
усипляє. Не тою, яка фальшиво заспокоює,
робить нас духовно п'яними, і від якої душу
починає у сон хилити. І тоді замість того,
щоб іти, душа лягає, відпочиває і стає
байдужою та безпечною.

Але та благодать, яку нам Петро
пропонує, ніколи не дасть нам спати, і
навіть дрімати не дозволить. Коли

праведний ледве спасеться!!! Та від слів такої благодаті хто зможе заснути?! Я коли згадую ці слова мене аж страх огортає. Коли праведний ледве спасеться! Я кажу: “Господи, це як же жити треба, щоби все таки бути саме таким праведником, який спасається”

Не повідомлю тим нічого нового, кажучи, що сьогодні багато людей, які вважають себе праведниками. І навіть проповідують спасіння для інших, але про яких той самий Петро сказав: “Вони волю обіцяють їм, самі будши рабами тління”.

Петро каже: це справжня благодать – слово, яке ми почули; яке дарує покаєння на

ЖИТТЯ;

яке нас постійно направляє до
покаяння.

Давайте ще разом
прочитаємо з 50 Псалму:
“Із Сіону, корони краси, Бог
явився в промінні!

Приходить наш Бог
, і не буде мовчати:
палючий огонь перед Ним,
а круг Нього все буриться
сильно!

Він покличе згори небеса, і
землю
народ Свій судити
:

Позбирайте для Мене
побожних Моїх, що над
жертвою склали заповіта
зо Мною.

І небеса звістять
правду Його, що Бог Він
суддя

▪

Слухай же ти, Мій народе,
бо буду ось Я говорити,
Ізраїлеві, і буду свідчить на
тебе: Бог, Бог твій Я!”

Цей псалом написаний
уже не Петром, а
Асафом,

але ви можете побачити,
що зміст цих слів мало
чим відрізняється від слів

Петра: “Приходить наш
Бог
народ Свій судити!”

Так, у який би час не
жили люди Божі, вони
мали однакове
бачення. І це бачення
полягало у тому, що
Господь – це суддя для
Свого народу! Ви
вважаєте себе

дитиною Божою? Тоді
у вас має бути таке
саме бачення, яке було
у

Асафа

і

Петра. А може, ви
перенесли суд із дому
Божого у світ? Може,

замість того, щоб
сказати разом з
Асафом:

Приходить наш Бог ...
народ Свій судити,
ви кажете: Бог
судиться

з

нечестивими у цьому

світі! Можливо, ви і
праві, тільки
не забувайте, що час
уже суд розпочати від
Божого дому! Слухай
же ти, Мій народе!!!
І не забувайте цього,
щоб нам не опинитись
в числі тих людей, за
яких писав Юда: „Бо

крадькома повходили деякі люди, на цей осуд віддавна призначені, безбожні, що благодать нашого Бога обертають у розпусту”. Це ті люди, які благодать Господа зрозуміли не так, як Асаф і Петро. Це такі люди, які

зрозуміли, що
благодать – це то, що
покриває нашу
розпусту. І тоді можна
жити за своїми
бажаннями, а
Господь нас і такими
любить. А судить Він
хай тих, що до нашого
зібрання не ходять.
Це і може бути

благодаттю у нашому
розумінні. Але це
лише означає, що наш
духовний стан

не далеко віддалений
від тих людей, про
яких пише Юда.

Бо благодать Божя,
яка була у Старому
Завіті і звіщала про

суди Божі, та сама
благодать діє

–

сьогодні

–

у Новому Завіті і так
само діє у народі
Божому!

Суди! Петро каже,
що це велика
благодать, коли
Господь звершує
сьогодні в нашому
житті суди Свої.

А тепер вернемося
на початок наших

роздумів, до слів
Івана: “А з Його
повноти ми
одержали всі,
благодать на
благодать”. Ось
тепер, після
попередніх роздумів
над словами Асафа і
Петра, ми можемо

уявити, про яку
благодать писав і
яку отримував Іван.
Хто із нас
здумувався над
цими словами? Що
мав на увазі Іван
пишучи: ми
одержали
благодать на

благодать.

Можливо, хтось

уявляє, що за цими

словами стоїть

якась особлива

приємність для

тіла. Може, хтось

думає, що

благодать – це

постійно лежати і

дрімати,

“відпочивати на
грудях Ісуса”?

Вдумайтесь, будь

ласка, що мав на

увазі Іван, коли

писав: ми

одержали ...

благодать на

благодать. Що
значило для Івана
постійно
бути коло Ісуса?
Це – постійно
бачити свої
недоліки, постійно
спостерігати за
Ісусом і бачити, що

Він краще себе
поводить, краще і
правдивіше
говорить, вірніше
бачить. Бути
постійно коло
Ісуса – це постійно
судити себе! Це
постійно відчувати

свою гріховність,
свою
недосконалість!
Тому Іван це
називає:
одержати
благодать на
благодать. Від
Його повноти,

ТОБТО ВІД ЦІЄЇ
СВЯТОСТІ, МИ І
ПРИЙНЯЛИ
БЛАГОДАТЬ НА
БЛАГОДАТЬ, ТОБТО,
ЩОБ В НАШОМУ
ЖИТТІ ЗВЕРШУВАВСЯ
ЦЕЙ СУД БОЖИЙ.
Кожен день! З

самого ранку,
коли учні
прокинулись, то
побачили, що їх
Учитель уже
давно встав і вже
молився, а вони
тільки
прокинулись.

Знову суд.
Простий суд, не з
вуст Учителя, а у
своєму серці від
повноти Його
життя. Відчути
цю дивну
благодать, яка
говорить, що ми

ще любимо спати
у той час, як Він
уже давно
пильнує; а коли
ми йшли спати,
Він йшов на гору
молитись. Я вже
не кажу, скільки
ми отримуємо

на протязі дня
цієї благодаті.

Так от Іван
бачить по
своєму цю
благодать.

Петро так само

розуміє. Асаф
так само розуміє
цю благодать:
“Господь судить
народ свій.
Позбирайте для
Мене побожних
Моїх, що

**над жертвою
склали заповіта
зо Мною". Над
жертвою – я
розумію, що
цією жертвою і
був Ісус
Христос**

. Але слідом за
складанням
заповіту з Богом
починають діяти
і суди Божі. Так
розуміли мужі,
про яких нам
говорить Біблія.

А ви можете
перевірити,
наскільки ваше
розуміння
благодаті
відповідає

біблійному
розумінню.

А починає Іван
своє Євангеліє

словами:

“СВІТЛОМ

ПРАВДИВИМ БУВ

Той, Хто
просвічує кожну
людину, що
приходить на
світ”. І трошки
далі Іван
написав ці
слова, над

**ЯКИМИ МИ
роздумуємо
сьогодні: ми
одержали ...
благодать на
благодать.
Світло
правдиве, що**

просвічує! Не
освітлює
ззовні, а
просвітлює, як
рентген.
Просвітлює
все, все, а не
тільки те, що

нам
подобається.
Просвітлює не
тільки на
зібранні у
неділю, а і
вдома, і
особливо

**ВДОМА, КОЛИ МИ
САМІ НАОДИНЦІ.**

**ЦЕ ТО СВІТЛО,
ЯКЕ СУДИТЬ І НЕ
ДАЄ ПОКОЮ.**

**ПРОСВІТЛЮЄТЬСЯ
ВСЯ**

ВНУТРІШНІСТЬ,

всі наші
почуття:
найтаємніші,
найприхованіші
. І Іван каже:
це велика
благодать від
повноти Його.

Благодать на
благодать –
це коли у
житті людини,
яка не тільки
вступила в
заповіт при

жертві, а і
перебуває з
Господом,
постійно щось
нове
відкривається.
І часто це нове

НЕ Є ЧИМОСЬ
ПРИЄМНИМ, А
СКОРІШЕ
НАВПАКИ –
ТІЛЬКИ
РОЗІБРАВСЯ З
ОДНИМ ГРІХОМ,

**ДИВИШСЯ ВЖЕ
ВІДКРИВСЯ
СЛІДУЮЧИЙ.
Знайома вам
така
благодать?**

Не один лише
раз
благодать! Не
один раз
покаявся в
своєму житті.
А благодать

на благодать!

Я впевнений,
що ті, хто
перебувають
завжди з
Господом,

розуміють
добре, що я
говорю. Бо
добре
знають, як це
кожен день
бачити своєю

недосконаліс
ть і відчуття
гріховності. І
я знаю, як ці
відчуття
засмучують і
можуть

НАВІТЬ
ДОВЕСТИ ДО
ВІДЧАЮ.

Тому і пишу
це для вас —
НЕ

засмучуйтесь
! Бо у вашому
житті діє
велика і
прекрасна
благодать
Нашого

Господа!
І ще хотів би
привести
слова, які
проходять
через усю

Біблію, тобто
такі, які
згадуються
як у Новому
так і у
Старому

заповіті: “
Бог
противиться
гордим, а
смиренним
дає

благодать”.

**Тобто та
благодать,
за яку ми з
вами**

**СЬОГОДНІ
ГОВОРИМО,
ВОНА
ДАЄТЬСЯ НЕ
БУДЬ КОМУ, А
СМИРЕННИМ.**

Людина, яка
кожен день
ходить з
Господом,
для того,
щоб

прийняти
таку
благодать,
має бути
дійсно
смиренною.

Тому що,
коли
Господь дає
нам
пережити
нашу

недосконалі
сть, нашу
гріховність,
нашу ще
віддаленість
від Бога –

яке це
потрібно
смирення,
щоб
приймати
цю

благодать.
Як це
потрібно
смирятись,
щоб кожен
день знову і

**ЗНОВУ –
через
десять років
і після
двадцять
років після**

увірування –
чути
благодать
Господа, -
ти ще дуже
далекий від

Мене, - чути
і приймати
таку
благодать!
Як це
потрібно

СМИРЯТИСЯ,
щоб на
почуте
ВІДПОВІСТІ:
так,
Господи, я

ще дуже
далекий від
Тебе!

Сказати
таке дійсно

дуже важко.
Але Петро
написав: це
правдива
благодать!
Це велика

благодать,
коли
Господь до
нас ще
говорить, а
ми ще з

вами

можемо

чути і

можемо

прийняти.

Іван скільки

**ХОДИВ З
ГОСПОДОМ
ТА КАЖЕ: МИ
ПРИЙНЯЛИ
ЦЮ
БЛАГОДАТЬ**

на
благодать. І
Петро нам
так само
радить,
щоби ця,

правдива
благодать,
діяла у
нашому
житті. Щоб
і ми змогли

**НАВЧИТИСЬ
ПРИЙМАТИ ТУ
БЛАГОДАТЬ,
ЯКА ДІЯЛА У
ЖИТТІ
АПОСТОЛІВ.**

Це Божа
благодать
правдива! —
пише
Петро, -

час уже суд
розпочати
від Божого
дому! Така
думка була

у апостола.

А я би

тільки

бажав, щоб

наш

ПОГЛЯД І
РОЗУМІННЯ
БЛАГОДАТІ
БОЖОЇ
СПІВПАДАЛО
З

розумінням
Петра,
Івана,
Асафа і
щоб ми
правильно

розуміли,
що таке
благодать.
Не
благодать
для

заспокоєнн
я і
самозадово
лення, а
благодать
саме для

суда, для
присутності
світла –
слова
Божого у

нашому
житті.
Давайте
ще
згадаємо і
слова

апостола
Павла,
який так
само

**розміркову
вав з цього
питання:
„ТОЖ МИ,
ЩО**

приймаємо

царство

непохитне,

нехай

маємо

**благодать,
що нею
приємно
служитиме
мо Богові з**

побожність
ю й зо
страхом.

Бо наш Бог

ТО ПАЛЮЧИЙ
ОГОНЬ!” Ми
ВЖЕ
ПРОЧИТАЛИ
СЛОВА

Івана,
бачення
Петра,
розуміння
Асафа,

і

ось, тепер

Павло

додає
свого
бачення на
благодать,
що нею

**служитиме
мо Богові з
побожністю
і
страхом**

. Ось як
Павло
бачив
присутність
ь

благодаті.

І тепер

знову

слова

Івана: - ми

прийняли
благодать
на
благодать.
Що ж це

дійсно
приймав
Іван від
Ісуса? Що
він розумів

**під словом
благодать
? –**

**Побожність
і страх!**

**І чим далі
Вони
ходили з
Ісусом,
чим**

ближче
наблизжал
ись до
Бога, тим
більше

просвітлял
ись їхні
очі, вони
більше
бачили,

**ВОНИ
більше
розуміли і
більше
приходила**

ця
побожність
і страх. І
саме це і є
благодатт

ю! Бо,
КОЛИ ЛЮДИ
НЕ МАЮТЬ
страху
Божого,

це є
самою
першою
ознакою,
що вони є

невіруючи
ми. Коли
немає
цього
хвилюванн

Я,
пережива
ння,
тремтіння
перед

Богом,
значить і
віри у нас
немає.

**І можна
ГОВОРИТИ:
я вірю.
Але якщо,
ТИ В СВОЇЙ**

середині
не
відчуваєш
страху
перед

БОГОМ,
ЯКИЙ БИ
СТРИМУВАВ
ТВІЙ ЗЛИЙ
ЯЗИК, ТВОЇ

недобрі
почуття
серця і
розуму,
пожадливі

СТЬ ТВОЇХ
ОЧЕЙ; І ТОДІ
ТИ
ГОВОРИШ
БАГАТО НЕ

**добрих і,
МОЖЛИВО
НЕ ЧИСТИХ
слів,
брудних**

СЛІВ. ТОДІ

ТИ

ДОЗВОЛЯЄШ

ВОГНЮ

ЧУЖОМУ,

ВОГНЮ

ПОЖАДЛИВ

ОСТЕЙ тіла

і очей

ЖИТИ у

ТВОЇЙ
середині. І
разом з
ТИМ МОЖНА
казати: я

спасуюсь
благодатт
ю. Я
ка
благодать

діє у
ТВОЄМУ
ЖИТТІ?
Людина,
що від

Господа
благодать
приймає,
боїться
недобре

СЛОВО
сказати,
боїться
недобру
думку

ДОПУСТИТИ

■

ПОВНОТА БЛАГОДА

ті у

ДУХОВНО

му

зростає

ні

А тепер

прочитає МО З Євангелії Від Луки

за
маленько
го Ісуса:
“А

**Дитина
росла та
зміцняла
ся духом,**

набираю

чись

мудрости

. |

благодат
ь Божа
на Ній
пробував

а.”І

благодат

ь Божя

на Ній

пробува
ла. Я
думаю,
що ми

**ВЖЕ НЕ
ОДИН РАЗ
ЧИТАЛИ
ЄВАНГЕЛІ**

Ю. А

ЗНАЧИТЬ

це місце

ТАКОЖ

ЧИТАЛИ

НЕОДНОРО

АЗОВО —

ПРО

благодат
ь Божу,
яка
перебув

ала на
маленьк
ому Ісусі.
Мені

**Взагалі
цікаво,
чи хтось
з нас**

**звернув
увагу на
ці слова?**

Чи хтось
зупинив
я на
цьому

місці,
щоб
подумат
и і

порозми
слити —
що це за
благодат

ь така

була?

Може,

Він не

**ХВОРІВ,
ЯК ВСІ
ДІТИ
ХВОРІЮТЬ**

? Може,

Він

ніколи

не

падав,
як всі
діти
падають

? Може,
з Ним
нічого
недобро

ГО НЕ
СТАВАЛОС
Ь?
Може,

Його
батьки
не
наказува

ли? В

чому ж

ця

благодат

ь

проявля

лась?

Думали

МИ ЧИ НІ?

Може,

КОЛИ У

НЬОГО

зубки
різались,
Йому не
боліло, і

Він не
плакав
по
ночачах, як

**ВСІ ДІТИ
ПЛАЧУТЬ?**

Благода

ть Божа

перебув

ала на

цій

Дитині.
Підкресл
юється
від

самого
дитинства
ва. І в
подальш

ОМУ ПІД
ЧАС
ЗРОСТА
НЯ, НА

Ісусі
перебув
ала
благодда

ТЬ. Оце і
є та
благодат
ТЬ, яка

СТРИМУВ ала Ісуса. Благода

ТЬ, яка

навчала.

Благода

ТЬ, яка

діяла в
Його
житті
судами.

Тобто,
ця
маленьк
а дитина

ВЖЕ

ВІДЧУВАЛ

А СУД

БОЖИЙ

(те, що
сьогодні
не
відчуває

МО МИ —
дорослі),
що
треба

**батьків
слухати;
не треба
поганих**

СЛІВ

СЛУХАТИ;

НЕ ТРЕБА

ПОГАНИХ

СЛІВ

ПОВТОРЮ

ВАТИ; НЕ

ТРЕБА

ЦЮ

НЕЧИСТЬ

НОСИТИ У

СВОЄМУ

серці; не
треба це
любити.
Такою

благодат

ть була.

Я зараз

хочу,

щоб ми з

вами

побачил

и і

глибше
зрозумі
и слова
Івана:

Від
повноти
Його ми
прийняв

И
благодат
ть, -

ЗВІДКИ
ЦЯ ЙОГО
ПОВНОТА
ВЗЯЛАСЬ

? Зв'ідки

взялася

повнота

Ісуса?

Бо

можна

сказати:

так Він —

СИН

Божий. І

це буде

означат

**И, ЩО
Ісус
народив
ся з**

абсолют

ною

повното

ю, і нам

**З вами
немає
ніяких
шансів,**

ЩОБ
ДОСЯГНУ
ТИ ЦІЄЇ
ПОВНОТИ

благодаті.
Але
зверніть
увагу на

СЛОВА:
Дитина
росла

,

**набира
ючись
мудрості
. Це**

означає,
що Він
так само
досягав,

ЯК І МИ
МАЄМО
ДОСЯГАТ
И.

І,
;

ДИВІТЬСЯ

, МИ Ж

ВАМИ

ЧИТАЄМО Євангел іє від Івана.

ЩО МИ
МОЖЕМО
СКАЗАТИ
ПРО ЦЕ

Євангел

іє? Що

МИ

МОЖЕМО

сказати про послання я того ж

Івана?

Що ми

можемо

сказати

про об'явлен ня Івана?

Гадаю,
ЩО ми
МОЖЕМО

сказати про ці послання я Івана

ТЕ, ЩО
ВІН В
СВІЙ ЧАС
КАЗАВ

про

Ісуса, -

від

ПОВНОТИ

ЙОГО

(Івана),

МИ З

вами,

ЧИТАЮЧИ ЙОГО ПОСЛАНН Я,

отримал

и

благодат

ТЬ на
благодат
ТЬ.

Від

ТОГО, ЩО

Іван

перебув

аючи з
Ісусом
відчував
дію

благодаті
на
собі, він
зростав.

ЩИМ Я
ХОЧУ
СКАЗАТИ,
ЩО ЦІ

СЛОВА:
Дитина
росла
та

**зміцнял
ася
духом,
набира**

Ючись

мудрост

и. І

благодат

ть Божжа

на Ній

проббува

ла, -

які
написан
і про

Ісуса,
ВОНИ
СТОСУЮТ
ЬСЯ

КОЖНОГО

із нас.

СЬОГОД

НІ В НАС

Та сама
благодат
ть, яка
була на

Ісусі,
яка
наповни
ла Його.

Ця сама
благодат
ть
сьогодн

і діє в
кожному
у нас.
Просто

МОЖНА

ЦЮ

благода

ТЬ

приймає

и і

смирятися

сь. І Ісус

СМИРЯВС
Я ПІД
ЦІЄЮ
БЛАГОДА

ТТЮ —

КОЛИ

благодат

ТЬ

казала,

що

треба

батьків

слухати

, Ісус

слухав.

Коли

благодат

ть

казала,

що

треба
старших
поважа
ти, Він

ПОВАЖА

В

СТАРШИХ

. КОЛИ

Він

прийшо

в в

храм,

про
який Він
каже,
що це

належи
ть Його
Батьков
і, ця

б
л
а
г
о
д
а

т
ь
й
о
м
у

с
к
а
з
а
л
а

,
щ
о
т
у
т

є старші
люди і
Ти не
маєш їх

Навчати

, не

маєш

величат

ИСЬ НАД

НИМИ, А

МАЄШ

ПІДІЙТИ І

слухати

, і

питати

їх. І ми

ЧИТАЄМО
, що Він
так і
зробив.

Саме в
такому
стані
Марія і

Йосип
знайшл
и Його —
серед

учителів

, і

вислуху

вав їх, і

запитув

ав їх.

Це

благодат

ть Його
навчила
. Бо
людина,

яка

вважає

себе у

домі

СВОГО
батька
мала би
ПОВОДИТ

ИСЬ

ЗОВСІМ

ІНАКШЕ —

ВСІХ

навчати

, нікого

не

слухати

і
величат
ися над
усіма.

Так нас
навчає
благодат
ть

нашої
плоті. І
деколи
духовно

маленьк
і люди,
духовні
діти

саме

так

себе

ПОВОДЯТ

ь. з

висока

дивлячи

сь на

усіх, а
може і
на
вчителі

В СВОЇХ.
Але Ісус
СМИРЯВС
Я. І

б
л
а
г
о
д
а

т
ь
д
і
я
л
а

і

н
а
п
о
в
н

Ювала

Його

ЖИТТЯ

ДО

ТРИДЦЯТ
И РОКІВ.
А ПОТІМ
ІВАН

Написав

■
■

Від

ПОВНОТ

И ЙОГО

МИ

ПРИЙНЯЛ

И.

А ПОТІМ

КОЛО

НЬОГО

Іван
наповни
ювався
уже

цією
благодаттю.
І сьогодні

і ми

розмиш

ляємо

саме

над

повното

ю

благодат

ті, яку

Іван

нам

ДОНОСИТ

ь із

СВОГО

ЖИТТЯ.

І я хочу

сказати

, що

кожен

із нас,

має в
першу
чергу
правил

ьно

зрозумі

ти

благод

ать.

Правил

ьно

прийма

ТИ, ЗІ
СМИРЕН
НЯМ,
КОЛИ

Г о с п о д

ь

Г О В О Р И Т

ь і

Навчає

нас.

Щобби

потім ті

ЛЮДИ,
які коло
нас
знаход

ЯТЬСЯ,

ТАК

САМО

МОГЛИ

СКАЗАТИ

: „ВІД

ПОВНОТ

И ЙОГО

МИ

ПРИЙНЯ

ЛИ

БЛАГОД

ать на

благод

ать.

Дивляч

ИСЬ НА

ЙОГО

ЖИТТЯ

МИ

дійсно
зрозумі
ли, що
таке

благод
ать.
Дивляч
ись, як

ЖИВЕ

ЦЯ

ЛЮДИНА

, МИ

дійсно
побачи
ли, як
треба

слухати

сь, як

треба

смирят

ИСЬ, ЯК
ТРЕББА
СЛУЖИТИ
И”.

я

бажжаю,

щоб ця

правди

ва

благод

ать

Божа у

СВОЇЙ
ПОВНОТІ
НАПОВН
ИЛА І

Наше з

вами

ЖИТТЯ.

ПОВНОТ

а у

суддах,

у

побожні

ОСТІІ
СТРАСІ, І
В
ДУХОВН

ОМУ
зроста
нні.

А Іван

отримав

і

Отримув

вав цю

благод

а т ь н а
б л а г о д
а т ь . |

це в

його

житті

не
припин
ялось.

Ця
благод
ать — з

суддами
Божим
и, зі

страхо

М

Божим,

З

поббож

ністю —

не
припин
ялася у

ЙОГО

ЖИТТІ. І

МИ ЦЕ

МОЖЕМО

О

БАЧИТИ

В

Євангеліє

Лії, В

ПОСЛАН

НЯХ І В

Об'явл

енні.

Об'явл

ення

Іван

Отримав

В у ж е в

К і н ц і

**СВОГО
ЖИТТЯ,
ЯК**

СВІДЧЕН

НЯ

ТОГО,

що
благод
ать у

ЙОГО

ЖИТТІ

НЕ

**припин
яється.**

А

Об'явл

ення —

це

Надзви

чайна і

велика

благод
ать! Бо
людин

а, яка

прійня

ла це

об'явле

ння,

ніяк не

МОГЛА

ЗАЛИША

ТИСЬ В

СПОКОЮ

. Я маю

на

увазі

ту

дивну

б л а г о д

а т ь

Б о ж у ,

яка не

дає

старен

ЬКОМУ

Івану В

ПОКОЇ

Залиша

тись.

Людин

а, яка і

В

старос

ті не

втррати

ла

страх

Божий

і

тремти

ть

перед

**ЦИМ
ОДКРОВ
ЕННЯМ.**

І
давайт

е, ще

потруд

имось і

отримма

ємо

благод

а ть ,

читаюч

и деякі

СЛОВА

З

Об'явл

ення:

“Блаж

енний,

ХТО

читає,

і ті, хто
слухає
слова

проро

цтва

та

доддер

жує

написа

НЕ В

НЬОМУ,

ЧАС БО

близьк

ий!

Іван до семи Церк

В, ЩО В
Азії:
благод

а ть

в а м і

м и р в і д

Того,

Хто є,

Хто

був і

Хто

має

ПРИЙТИ
; і від
СЕМИ

духів,
що
перед

престо

лом

його.”

Отже,

Іван

отримав

Є

Одкровення.

І

В

першу

чергу,

ЗВичай
НО, це
ОДКРОВ

ення,
він мав
застос

увваТИ

ДО

себбе, у

**СВОЄМУ
ЖИТТІ.
Ісус не**

міг

перед

авати

благод

ать,

якою

С а м н е

б у в

н а п о в н

еній.

Ісус

НАПОВН

ИВСЯ
благод
аттю,

і від

повнот

и

Його,

можна

навіть

сказат

и — від

переп

ОВНЕНН

Я
Його,

МИ

ОТРИМ

али

Так
от,
Іван

ДЛЯ

ТОГО,

ЩОБ

п е р е д

а т и

і н ш и м

слова
благод
аті,

перед

ати

об'явл

ення

і
іншим,

мав

спочат

ку ще

все

П
Р
Р
И
Й
Н

Я
Т
И

Д
Л
Я

себе.

Напов

нитись

самоМ

у щим

одкро

ВЕННЯ

М.

Наша

біда в

тому,

що ми

Часто

перед

аємо

■
ІНШИМ

ТЕ, ЩО

САМІ

ЩЕ НЕ
ЗОВСІМ
ТВЕРД

О

пррийн

яли:

“Вони
волю
обіццю

ЮТЬ ІМ,
самі
бувши

рабам

и

тління”

—
,

напис

ав про

це

Петро.

Іван

не був

таким

ЧОЛОВІ

КОМ.

Благо

дати
діяла
в його

ЖИТТІ,

а не

ТІЛЬКИ

В гарних словах

, які

він

говори

В

ІНШИМ.

І О Т В І Н

отримав
і
перед

ає

Нам:

“Іван

ДО

СЕМИ

ЦЕРКО

В, що В

Азії: б

лагодд

ать

вам

і мир

Від
Того,
Хто є,

ХТО

був і

ХТО

Має

пррийт

и...! ” —

тобто,
благод
ать від

Того
Який
не

ЗМІНИВ

СЯ.

Той

Бог,
Який в
старо

Му

Завіти,

той

Бог,
Який
дві

Тисячі
років
назад,

Той

Самий

Бог діє

і

СЬОГОД

ні, і

б
л
а
г
о
д

а
т
ь

й
о
г
о

не
змінна

■

І до семи церк

**В, ЩО
знахо
дятьс**

я в

Азії

зверн

ено це

велик

е

оддкпро

вення

благото

даті

Незмін

НОГО
Бога. І
далі

СЛІДДУЮ
ТЬ ЦІ
ЗВЕРН

ення: -

До

АНГОЛ

а

Церкв

и в

Ефесі

напиш

и...;

ДО

АНГОЛ

а

Церква

и в

Смірні
напиш
и...; до

АНГОЛ

а

ЦЕРКВ

И В

Перга

мі

напиши

и...; до

Ангол

а

Церква

и в

Тіятир

ах

напиш

И...; ДО
АНГОЛ
а

Щеркв

И В

Сарда

Х

напиш

и...; до

АНГОЛ

а

ЦЕРКВ

И В

Філяд

ель фії

Напиши

И...;

ДО

АНГОЛ

а

Щеркв

и в

Лаодди

Кіі

напиш

и...

До

КОЖНО

ї

ЦЕРКВ

И

ЗВУЧИТ

ь

СЛОВО.

І

якраз

у

щодо

СЛОВІ
МИ І
МОЖЕ

МО
бачит
и щю

благ

дати!

До

СЕМИ

ЦЕРККО

В, ЩО

В Азії: благо дять

Вам!

Але

ЩО ЗА
СЛОВА
ЗВУЧА

ТЬ ДО
СЕМИ
ЦЕРККО

В ? Чи
знайд
ете ви

там
слова
влесл

ИВІ,
ПРИЄМ
НІ,

заспо
кійлив
і? ті,

які викор истов

ують
сього
днішні

пропо
в.
відданик
и,

ВВважжа

ЮЧИ,

ЩО ЦЕ

блага
дати.

Чи

може

мо ми,

серед

цих

слів

б
б
л
л
а
а
г
г
о

д
д
а
а
т
т
і

Б
Б
о
о
ж
ж
о
о
ї

;

знайт

и

СЛОВА:

„Ви

Мої

дорог

енькі!

як я

радіий

, що

ВІ

покая

лись і

прійн

яли

водне

хреще

НННЯ!

Як я

радий

, ЩО

ВИ

ВІДДВІД

уєте
зібран
ня! Ви

ВЖЕ
спасе
нні і

ЩЬ ОГО
У ВАС
НІХТО

Не

Ві́ддні́м

е!”

Може
те
знайти

И ХОЧ

ЩОСЬ

ПОДІБ

не?

Навпа

ки!

Нав
в
і
т

ь
д
д
о

с
а
м
о
ї

Вірної
і самої
добро

ї
ї

Філад

ель фі

Йсуської

Щеркв

и

Благо
дати,
та, що

Від незмін ного

Бога

каже:

“Я

прійд

у

незаб

аром.

Тримма

й, що

ТИ

маєш,

щоб

**ТВОГО
ВІНЦЯ
НІХТО**

**Не
забб
ра
В! ” ”**

Ми з

вами

читає

МО

СЛОВО

ТІЄЇ

поббуд

жує

Філад

ель фі

йську

церкв

у до

пилльн

уванн

Я.

Сього

дні

Ж О Д Н

а з

ц е р к о

**В не
може
сказа**

ТИ, ЩО

ВОНА

ПОДІБ

на до

Щеркв

и, що

була в

філад

ель фі

ї. То,

ТИМ

білльш

е, яке

ж

СЛОВО

звуча

ти до

нас?

**І ЯКЩО
ТУ**

Щеркв

у

Госпо

Дь

засте

рігаві

СВОЇМ

СЛОВО

М

Збууд

Жуував

До

П
И
Л
Ь
Н

У
В
А
Н
Н

Я
,
Т
О
У

якій

мірі

нам

ПОТРІБ

НО

ЧУТИ

це
слово
пилльн

уванн

я?! Не

засип

ати!

Благо

дять,

яка

не

дає

спати!

Яка

проббу

ДЖУЄ!

Яка

каже:

„у вас

все

добре

, ВИ

маєте

любов

;

збере

гли

СЛОВО

Моеє, -

і тут

же, -

Тримма

й, що

Т
И

М
а
є
Ш

,

Щоб

ТВОГО

ВІНЦЯ

НІХТО

НЕ

ЗАБРА

В!”

Від

слів
такої
благаго

даті

люди

не

МОЖУ

ТЬ

ЗАСНУ

ТИ.

Бо є

ще

друга
благо
дати

—

усипл
яюча.

Яка

теж

ГОВОР

ИТЬ, і
у
наших

серця

хіз

каффе

ДРОИ: -

„ТИ

СВЯТИ

Й! Ти
освяти
єній!

Ти

спасе

нний!”

Але
вона

не

каже,

що

ВСЕ

ЩЕ

МОЖН

а

дуже

швидко

О

ВТРАТ

ИТИ. І

**Від
таким
слів**

душі

почин

ають

засип

ати. І

немає

ВЖЕ

ЧАСУ І

РЕВНО

СТІ ДО
ДОБРИ
Х ДІЛ.

Та і
для
чого,

ЯК

УЖЕ

СВЯТИ

Й.

Благо

дати

Божжа

не

така!

Благ оддати від

Бога — це СЛОВ

О,

яке

веде

**на
до
пока**

ЯННЯ

В

ЖИТТ

Повнота благодаті Божої - Джерело

Написав Михайло Давиденко
Понеділок, 26 березня 2007, 15:07

Я.

Дава

йте

прочи

Таємно
слово
, яке

було

зверн

ене

ДО

ангел

а Са

рддійс

ької

Церк

ви,

СЛОВО

Надзв

и чайн

ої,

прекр

асної

і не

ДО

КІНЦЯ

ЗРОЗУ

мілої

для

нас

благ

даті,

благ

ддаті,
яка
проббу

ДЖУЄ,

ПРОСВ

ІТЛЮЄ,

ДОКОР

ЯЄ;

БЛАГО

ддаті,
яка

ДІЙСН

О

ДОПО

магає
нам
спаст

ИСЬ:

“А ДО

АНГОЛ

а

Церк

ВІ В

Сард

ах

напи

ШИ:

Оце

каже

Той,

Хто

має

сім

Божжи

х

Духів

ісім

зір: Я

Знаю

діла

ТВОЇ,

що

маєш

ім'я,

ніби

ЖИВИ

й, а

ТИ

мертв

ий.

Будь

чуйни

й та
решту
зміцн

яй,

що

мають

в

ПОМЕ

РТИ.

Бо я

не

знай

ШОВ

ТВОЇХ

діл

закін

ченням

и

пере

д

БОГОМ

Моїм.

”

Можжл

ИВО,

ЯКЩО

би

сього

дні т

аке

слово

прозв

у
ч
а
л
о

д
о

я
к
о
ї
с

ь

церкв

и,

ЛЮДИ

БИ В

ТІЙ

церкв і сказа

ли:

„Не

від

Бога ці слова

! Хіба

може

Госпо

ДВ

ТАК

ГОВОРО

ИТИ?

Бог

добр

е

Г О В О Р

И Т Ь ,

бо

Бог

добр

ИЙ! ”

Але

яке

розум

і
іння

ВКлад

аємо

ми у

слова

: „Бог

добр

ИЙ” . В

ЧОМУ

ВИ

розум

ієте

добр

ОТУ

ЩЮЮ?

І Я

Т а к

с а м о

х о ч у

сказав

ти,

що

Бог

дуже

добре

ИЙ!!!

І

благ

Оддат

ь

Його

Надз

Вича

йно

Доббр

а!!!

Бо

**Вона
нам
засн**

ути

не

дає.

**Благо
дати,
яка**

ПО
ДОБРО
ОТІ

СВОЇЙ

ДОПО

МАГАЄ

нам

пилль

нுவат

И,

ОЧИЩ

АТИ

ЖИТТ

Я

СВОЄ,

пробу

джув

ати

ТИХ,

ХТО

ВЖЕ

засну

В.

Так

от,

саме

Щя

благго

дати

каже

ДО

Сарді

ЙСЬКО

І

ЦЕРК

ВИ:

„Маєш

ім'я,

НІБІ

ЖИВИ

Й, а

ТИ

МЕРТ

ВІЙ”.

Т и

м е р т

Вий, -
ось щі

слова благо

д а т і !

Госп

одь

не

каже

— ТИ

ВІДДКИ

НУТТИЙ

, ТИ

зали

шени

Й.

Але

Він

каже,

що

ЖИТТ

ЯЦІЄЇ

ЦЕРК

ВИНА

ДУЖЖЕ

НИЗЬК

ОМУ

ДУХОВ

НОМУ

РІВНІ.

ЩО ЦІ

ЛЮДИ

НЕПО

МІТНО

ДУЖЖЕ

СИЛЬН

О

Ві́ддада

ЛИЛИ
СЬ ВІД

Бога.

І

СЛОВО

ЗВУЧИ

Ть,

щоб

проб

уддити

;

підня

Т
И,

В
І
Д
Н
О

ВИТИ

ЩИХ

ЛЮДЕ

Й. В

ЩЬОМ

у

справ

жня

благ

дати.

Чи

так

ВИ

розу

мієте
благо

д а т ь

?

Тоді слуха

Йте
далі:

„Боя

не

ЗНАЙ

ШОВ

ТВОЇХ

діл

закін

чення

МИ

пере

Д

Бого

М

Моїм”

■ Ви

прій

Маєт

е

Таку
благо

д а т ь ,

я к а

показ

ує

Вам

на

Ваші

не

Д О В Е

р ш е н і

діла?

що

не

має

Д О В Е

р ш е н

ОГО

Терпі

НННЯ!

Не

Має

ДОВЕ

ршшен

ого

прош
ення

(ДО

КОГОС

ь з

вашо

ГО

боку)

! Не

має

Д О В Е

р ш е н

ОГО

МИРУ

(бо

часті

ше

його

Нема

Є,

аніж

Він є)!

Не

має

Д О В Е

р ш е н

Ої

люббо

Ві (бо

любл

Ю і

Вірю,

ЯК

Петр

О —

ДО

ТОГО
ЧАСУ,

ПОКИ

ВСЕ

добр

e) .

ЯКЩО

МИ

Чуємо

ої

пррий

маєм

О

Голо

С

такої

благ одаті

Тоді
Тільки

и і

може

МО сказа

Т
И

р
а
з
о

Мізі

Павл

ОМ: -

Брат

Тя, я
себе

не

важ

аю ,

що я

ДОСЯГ

НУВ.

Та

тілЬк

И,
заббув

аючи

те,

ЩО

ПОЗА

ду, і
спіша

ЧИ ДО

ТОГО,

ЩО

ПОПЕ

р е д у ,

я

жену

СЬ ДО

МЕТИ

за

наго

р о о д д о

ю

ВИСО

КОГО

ПОКЛ

ИКУ

Б О Ж О

Г О В

Христ

ті

Ісусі.

Колли

МИ

бачи

МО

НЕДО

СКООН

аліст

ь

своїх

діл

пере

Д

Бого

М,

ТОДІ

Нема

є

МЕРТ

ВОСТІ

Сард

ійськ

Ої. Бо

люди

спіша

ть,

ЖЕНУ

ТЬСЯ,

праг

нуть

ДОСЯ

ГНУТИ

саме

цієї

Д О В Е

Р Ш Е Н

Оссті.

Але,

на

прев

ЕЛІК

ІЙ

Жааль

, мені

у

розм

ОВах

іЗ

наро
дом

Б О Ж

И М

часті

ше

ДОВО

ДИЛЛО

СЬ

ЧУУТТИ

**Всє
білшьш**

е

спога

ДИ

ПРО

МИНУ

ЛЕ: І

як

раніш

е

реєвн

увал

и, і

ЯК

КОЛИ

СЬ

ПОСПІ

ш а л и

в п е р

єд. А

що

СЬОГО

ДНІ? -

запи

тував

я. І

Ві. Відпо

Ві́дді

не

ЧУУВ.

„Має

ШШ

іМ'Я,

ніби

ЖИВИ

й, а

ТИ

мерт

Вий”.

Тому,

що

Нема

є

Таког

о

баче

ння,

як у

Павл

а: -

заббу

Ваюч

и те,

ЩО

ПОЗА

ду, і
спіша

ЧИ ДО

ТОГО,

ЩО

ПОПЕ

р е е д у .

Так

От,

С Л О В

О

благ

одаті

, що

звер

не не

до

Сард

ійськ

Ої

церк

ВІ

збуд

жує і

закл

И К а є

■ ■ ■ ■

І І Д Д О

ДОСК

ОНАЛ

Оссті.

Можж

на

робби

Т **И**

б **а** **г** **а**

ТО
діл.

Можж

ЛИВО,

це і

дуже

добрі

діла.

І

МОЖЖ

на

бути

Навіт

ь

бути

задо

ВОЛЕ

НИМ

собо

ю.

Але

КОЛИ

діє

благ

Оддат

ь, ми

завж

ди

буде

МО

бачи

ти

Те,

що

б а ч и

В

Павл

О: -

Не

ВВваж

аю ,

що я

ДОСЯ

ГНУВ.

Повнота благодаті Божої - Джерело

Написав Михайло Давиденко
Понеділок, 26 березня 2007, 15:07

Здає

ТЬСЯ,

і
зроб

И В

д о б б р

е

діло,

але

бачи

Ш,

ЩО

Нема

Є

П О В Н

О Т И

серц

яу

ТОМУ
ділі,

не

від

ВСЬО

ГО

серц

я

зроби

ИВ.

Ніби

Вже і

гарні слав

а

Навч

ИВСЯ

ГОВО

ррити,

добр

і, але

В

серці

Віддчу

Ваєш

, що

не

має

ЩЕ

ТОГО

добр

а. На

язвнк

ує, а

В серці

не

має.

Не

має

Д О В Е

Р Ш Ш Е Н

Оссті.

Пере

ЖИВа

є**Т**е

ВИ

ЩОСЬ

п о д д і б

н е у

СВОЄ

МУ

ЖИТТ

і? ЧИ

у

Вашо

МУ

ЖИТТ

і діє
саме

Така
блага

Оддат

ь,

яка

допо

мага

ла

Павл

у

ДИВИ

ТИСЬ

і

поспі

шати

Впер
едд?

Яка

не

дава

ла

ЛЮДЯ

М В

Сард

ійськ

ій

церк

**Ві
буути**

задо

воле

НИММИ

собо

Ю ?

І

МОЖЖ

на

ще

би

бууло

бага

ТО сказ

ати,

розм

ИШШЛЯ

ЮЧИ

Над
діла

МИ

благ

Оддаті

Бож

Ої.

Можж

на

ще

би

було

бага

то

сказ

ати:

згад

ати

Чоло

віка,

ЯКИЙ

ПРІЙ

ШОВ

ДО

Ісуса
і був

п е р е

к о н а

Ний

у

прав ДИВНО

СТІІ

ДОСК

Оннал

ості.

СВОЇХ

діл.

Але

почу

Ві -

Колли

ХОЧЕ

Ш

бути

доск

ОНАЛ

ИМ,

підди,

продд

ай

добр

а

свої

тай
уббог

ИММ

розд

ай, і

мати

мешш

скар

б т и

на

небі.

ПОТО

МУ

ПРИХ

Оддв

тай

за

МНО

Ю.

Іввід

СЛІВ

ТАКОЇ

благ

одат

і

чоло

Вік

той

із

сумо

М

Ві́дді́й

ШОВ.

Ще

бага

то

МОЖЖ

на

р о о з с

у д д ж

увваТ

и,

але

я

поке

руюос

ь слов

а ми

Еккле

зіааст

а: -

СКЛА

ДАТИ

бага

то

КНИ

ЖОК

не

буде

Кінець

я, а

бага

то

Навч
атис

я

мука

ДЛЯ

тіла!

І на
зааве

ршше

ння

побба

ж аю

;

щоб

проч

итан

і слов

а

впал

и на

добро

у

земл

ю у

серц

ЯХ

Вашши

Х. І.
ісстин

на
благодат

Оддат

ь

Божж

а,

якщо

ужже

і

ВТра

цена

,

буула

ЗНОВ

у

Ві́ддн

айіде

на

Вашо

ю

Душше

Ю.

Ча

с

ужже

судд

роз

поч

атти

Ві́дд

Божж

ого

ДОМ

У !!!

Ще

Божж

а

блага

Оддат

ь

пра

вдди

Ва

!!!

Над

руко

В а н о

у

часо

писі

& q u

o t ; Д

ж е р

е л о

&qu

ot;